

Tosca Menten

Dummie de Mummie

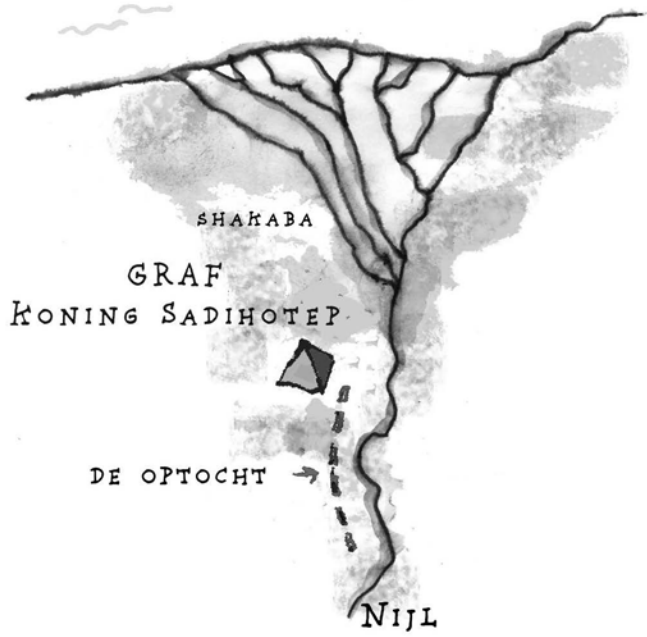
en het masker
van SEBEK-RA

met tekeningen van Elly Hees

δ

MIDDELLANDSE ZEE

SHAKABA

GRAF
KONING SADIHOTEP

DE OPTOCHT →

NIJL

Egypte

1e regeringsjaar Achnetoet I

Darwishi reed op zijn ezel langs de oever van de Nijl. De grote piramide schitterde in het licht van de avondzon. Aan de voet van de piramide stonden de wagens voor de optocht.

Morgen zou het feest van de Nijl beginnen.

Het was het leukste feest van het jaar, met veel muziek, dansen en lekker eten.

En natuurlijk de optocht.

Darwishi sprong van zijn ezel, keek om zich heen en klom op de voorste wagen. Dat was de wagen voor de koning. Morgen zou zijn vader op de troon zitten en alle mensen zouden naar hem zwaaien. En later, als Darwishi zelf koning was...

Rond de troon lagen de geschenken van de Nijl.

Gedroogde vissen, graan en dadels van het vruchtbare land.

Op de wagen lag het gouden krokodillenmasker.

Het was het hoofd van Sebek-Ra, de god van het water.

Hogepriester Hepsetsoet had het masker zelf gesmeed en Darwishi had mogen kijken. Morgen, tijdens de optocht, zou het masker voor op de wagen op een voetstuk staan.

Darwishi pakte het op en zette het voorzichtig op zijn

hoofd. Het masker was zwaar en drukte in zijn schouders.

Ineens stond Hepsetsoet voor hem. ‘Wat doe jij hier?’ vroeg de hogepriester.

Darwishi schrok en liet het masker bijna vallen.

De voorste wagen was verboden. Daar mochten alleen de koning en de hogepriester komen.

‘Ik kom een tekening maken, voor Sebek-Ra,’ verzon hij snel.

‘Niet liegen, Darwishi, je was gewoon nieuwsgierig,’ zei Hepsetsoet streng.

‘Omdat ik een kind ben,’ zei Darwishi verdedigend.

‘En mijn vader is koning Achnetoet en...’

‘Sst,’ deed Hepsetsoet, en hij wees naar de bewaker die aan kwam slenteren.

‘Waarom moet ik stil zijn? Ik ben heus niet bang,’ zei Darwishi.

‘Helaas niet,’ fluisterde Hepsetsoet. ‘Dat zou je eens wat vaker moeten zijn.’

‘Bang? Ik?’

‘Ja. Als je bang bent, ben je voorzichtiger!

En dat is verstandig. Of wil je juist dom doen?’

‘Ik ben niet dom!’ zei Darwishi verontwaardigd.

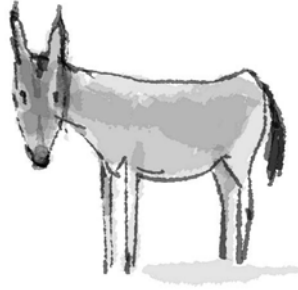
‘Hou je stil dan!’ siste zijn oude vriend.

Hepsetsoet en Darwishi doken weg achter de troon en hielden zich stil. Toen de bewaker uit het zicht was, bleven ze daar zitten en vertelde Hepsetsoet Darwishi alles over het feest van de Nijl. En daarna over de Nijl zelf. Hoe hun vruchtbare rivier was ontstaan uit het zweet van Sebek-Ra met zijn krokodillenkop.

‘Mag ik morgen het masker dragen?’ vroeg Darwishi.

‘Nee. Dat is te zwaar,’ zei Hepsetsoet. ‘Dat kan

ik heus wel. Kijk maar.' Darwishi zette het gouden masker weer op. 'Het zit best lekker,' loog hij. Hepsetsoet aarzelde. 'Goed,' zei hij. 'Jij draagt morgen het masker. En nu breng ik je thuis.' Het was inmiddels donker. Darwishi klom op zijn ezel en keek naar links, waar de Nijl glansde in het licht van de maan. Morgen zou hij het masker van Sebek-Ra dragen. Hij was nu al trots.

Hoofdstuk 1

Op Akila naar school

Op maandagmorgen renden Goos en Dummie vroeg naar het weiland achter hun huis. Bij het hek stond Akila hen al op te wachten. Dummie had de ezel van de koningin gehad voor zijn verjaardag en ze hadden er het hele weekend op gereden.

Met een sprong zat Dummie op zijn rug. ‘Ghop ghop! Gha lopen!’ zei hij. Akila schudde zijn hoofd en bleef stokstijf staan.

‘Hij heeft geen zin om te lopen,’ grinnikte Goos.

‘Ghij moet,’ zei Dummie. ‘Anders ghij wordt dikke ezel. Straks op school ghij moet al ghele dag stilstaan beetje. Ghop ghop, gha doen!’

Akila kwam in beweging en Goos krom haastig achterop. ‘Zei je nou “school”? Je gaat hem toch niet meenemen naar school?’ giechelde hij.

‘Natuurlijk ik doe,’ zei Dummie. ‘Is cadeautje van jarig, mag altijd mee. Ghop! Ghop! Boe! Gha uit de weg af, koe!’

‘laa, iaa,’ deed Akila.

‘Koe verstaat niet! Jij moet zeggen “Boe!”,’ verbeterde Dummie.

‘laa! laa!’ deed Akila weer.

De koeien bleven gewoon staan en Akila sjokte om de beesten heen. Ze deden een paar rondjes en daarna stuurde Dummie Akila naar het hek.

Over de weg reden ze naar hun erf.

Klaas hoorde hen aankomen en kwam naar buiten.

‘Wat doet die ezel hier?’ vroeg hij. ‘Jullie moeten zo naar school en ik wil hem niet de hele dag op het erf. Breng hem maar weer gauw terug.’

‘Akila ghaat mee,’ zei Dummie.

‘Pardon?’

‘Jij zegt ik mag meenemen keertje, en ik wil vandaag.’

‘Wanneer heb ik dat gezegd?’

‘Op mijn jarig. Jij zegt: ezel is cadeautje van koningin en die is baas van ghele land en dan juffrouw Friek vindt ghoed. Ben jij vergeten alweer?’

‘Dat was maar voor de grap,’ protesteerde Klaas.

‘Ik vind ghoemie ghrap,’ zei Dummie. ‘Ik gha meenemen ghras in trommeltje van mij, voor pauze.’

‘Geen sprake van,’ zei Klaas. ‘Ik wil geen ruzie met juffrouw Friek. Hop hop, naar het weiland.’

Maar Dummie bond de ezel aan hun boom. ‘Ik gheb al ruzie met lelijke mens. Ik neem mee, anders ik gha ook niet. Ik gha in boom zitten ghele dag.’ Hij klom omhoog en ging in het topje van de kruin zitten.

‘Mag al?’ riep hij, terwijl hij gevaarlijk heen en weer wiebelde.

‘Nee!’ zei Klaas met rollende ogen. ‘En kom naar beneden!’

Goos schoot in de lach. ‘Je hebt het wel gezegd, pap,’ zei hij. ‘En alle kinderen nemen altijd een cadeautje van hun verjaardag mee naar school.’

‘Maar toch geen ezel?’ vroeg Klaas.

‘Omdat niemand ooit een ezel krijgt,’ zei Goos.
‘Waarom wij dan wel?’ Klaas kreunde.
Dummie ging ondersteboven hangen. ‘Is schuld van koningin van jouw land. Mag al beetje?’
‘Kom op, pap. Kun je lachen,’ zei Goos.
‘Plofzak Drollemans! Goed dan!’ riep Klaas naar boven. ‘Maar niet omdat je in die boom zit.’
Dummie liet zich los en stortte voor Klaas’ voeten in het gras. ‘Waarom mag wel?’ vroeg hij.
Klaas keek vlug of Dummie nog heel was. ‘Omdat het inderdaad wel een goeie grap is.’ Hij begon te lachen. ‘Eigenlijk wil ik nog mee ook. Ik zou haar gezicht wel willen zien.’
‘Ik wil nooit zien,’ zei Dummie. ‘Ghezicht is ghriezellig van lelijk.’
‘Nou nou, alsof jij zo mooi bent,’ snoof Klaas.
‘Maar ik gheb niet ezelbillen. Achterkant van juffrouw Friek schudt als Akila precies.’
Nu proestte Klaas het uit. ‘En jij bent net zo koppig als dat beest. En je stinkt nog harder. Spuit je maar snel in met toiletspray, anders krijg ik zo geen hap door mijn keel.’

Goos spoot Dummie in en ontbeet samen met Klaas. Daarna pakten Dummie en Goos hun tasjes en broodtrommels. Goos pakte zijn fiets en Dummie klom op de ezel. ‘Ghop ghop!’ riep hij. Klaas had zich weer bedacht, want hij zei wel drie keer dat juffrouw Friek straks beslist zou ontploffen en dat zij dan met de gebakken peren zouden zitten.
Dummie haalde zijn schouders op. ‘Ontplofte peren kan niet schelen mij,’ zei hij.
‘Oké, doe die zuurpruim dan maar de groeten,’

zuchtte Klaas toen.

‘Wat is ghroeten?’

‘Dat betekent dat ik aan haar denk.’

‘Doe jij echt? Dan jij ghebt ghekke ghaatje in ghoofd,’ zei Dummie.

Klaas moest lachen. ‘Dat is waar. Doe die groeten toch maar niet,’ zei hij. ‘Tot vanmiddag!’

Dummie stuurde Akila de weg op en Goos ging naast hem fietsen. Algauw bleek dat hij net zo goed had kunnen gaan lopen, want Akila bleef om de haverklap staan. Soms om gras te eten, maar meestal omdat hij gewoon zin had om te blijven staan.

‘Kan hij niet doorlopen? Zo komen we nog te laat,’ zei Goos bezorgd.

‘Ghij doet niet. Ghop! Gha lopen toch!’

beval Dummie.

Maar Akila deed gewoon waar hij zin in had en pas na een halfuur reden ze Polderdam in. In de verte klonk de schoolbel.

‘Nu zijn we echt te laat,’ mopperde Goos.

Hij reed vlug het lege plein op, zette zijn fiets bij het fietsenhok en keek om zich heen. Op een ezel naar school gaan werd een steeds slechter idee.

Ze waren niet alleen te laat, maar waar liet je een ezel tijdens de les? Toch niet in een fietsenhok?

‘Ghij moet op ghras daar,’ besloot Dummie, en hij trok Akila naar het stukje gras voor juffrouw Frieks raam.

‘Nee, dat gras is verboden,’ protesteerde Goos.

‘En dan ziet ze hem meteen en ontploft ze helemaal.’

‘Die wordt ghrote knal. Niet schrikken, ghoor,’ waarschuwde Dummie Akila. Hij bond de ezel aan het hek en Goos keek ongerust naar het raam.

Het kamertje van juffrouw Friek was nog leeg, maar als ze hier geen problemen mee kregen, kreeg je nergens problemen mee!

‘laa. laa!’

Ook dat nog. ‘Sst!’ deed Goos. Dummie zwaaide naar Akila en ze renden naar hun klas.

‘Goedemorgen, jongens. Hebben jullie je verslapen?’ vroeg meester Krabbel.

‘Nee. Is schuld van Akila. Ghij blijft staan steeds,’ legde Dummie uit.

‘Ben je op Akila naar school gekomen?’ vroeg Ebbie ongelovig. ‘Waar is die dan?’

‘Op ghras bij raam van juffrouw Friek.’

‘Echt? Die schrikt zich straks dood,’ giechelde Ebbie.

‘Misschien zij is ontploft al eerst,’ antwoordde Dummie. ‘Maashi! Dan is echt ghoede morgen!’

Een paar kinderen schoten in de lach, maar meester Krabbel tikte op tafel. ‘Dummie! Zoiets zeg je niet over het hoofd van onze school,’ zei hij streng.

‘Pak maar gauw jullie rekenschrift, dan gaan we beginnen.’ Hij gaf Goos een knipoog, alsof hij dat ontploffen stiekem wel een goed idee vond en Goos knipoogde opgelucht terug.

Meester Krabbel vond juffrouw Friek net zo verschrikkelijk als zij en hij zou hen altijd helpen. Goos pakte zijn schrift en liet het meteen weer vallen.

‘laa! laa! laa!’ Het leek wel alsof Akila bij hen in de klas stond, zo hard klonk hij.

Nog geen tel later vloog de deur open en juffrouw Friek stierde de klas in. Ze wees meteen